

Τα γνωστά προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα μαθητές, φοιτητές και γονείς, η έντονη κομματικοποίηση των εκπαιδευτικών και η προσπάθεια ιδεολογικής διάβρωσης της νεολαίας μας, η χαμηλή απόδοση ορισμένων καθηγητών, η προσφυγή των μαθητών (ακόμη και φοιτητών) στην παραπαιδεία και η για ασήμαντη αφορμή προσφυγή στην απεργία και την κατάληψη, αλλοίωσαν το νόημα της Παιδείας μας και την οδήγησαν αποδεδειγμένα στην τυπική και ουσιαστική υποβάθμιση.

Ακούσαμε, πολλές φορές στο παρελθόν την έκκληση των κομμάτων, το καθένα ξεχωριστά, σε διαφορετικό χρόνο και για διαφορετική αιτία, ότι απαιτείται συναίνεση, για να αντιμετωπιστούν τα φοβερά προβλήματα της Παιδείας, τα οποία όπως φαίνεται δε θα μπορέσει ποτέ να τα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μια μονοκομματική κυβέρνηση.

Ο σχηματισμός της Οικουμενικής Κυβερνήσεως γέννησε σ' όλους την ελπίδα ότι επιτέλους έφτασε η στιγμή να οργανωθούν οι σπουδές και να αποκατασταθεί η τάξη στην Παιδεία. Ν' ανέβουμε έστω το τελευταίο βαγόνι του τρένου του μέλλοντος. Μετά τον πανηγυρικό σχηματισμό της η Οικουμενική μας Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να διατυπώσει ένα πλαίσιο συμφωνίας για τα ουσιαστικά προβλήματα,

του Γεωργίου Παντελίδη

Καθηγητού Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου

που αντιμετωπίζει η Παιδεία μας, ώστε μετά τις εκλογές, αν δεν υπήρχε τότε χρόνος, να μπορέσει η οποιαδήποτε Κυβέρνηση έχοντας το "προσύμφωνο" να υλοποιήσει κάποια συναινετική εκπαιδευτική πολιτική.

Χαμένη ευκαιρία

Η πρόσφατη πρωτοφανής στην ελληνική ιστορία, "μετωπική σύγκρουση" Κυβερνήσεως και ΟΛΜΕ, μαθητών και φοιτητών, χωρίς ουσιαστικούς λόγους, ήταν μια άλλη **ΕΥΚΑΙΡΙΑ** να οριστούν επιτέλους ο ρόλος και οι στόχοι της Εκπαιδεύσεως, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του εκπαιδευτικού λειτουργού, των μαθητών και φοιτητών, οι τρόποι εφαρμογής μια εθνικής και ακομμάτιστης εκπαιδευτικής πολιτικής και οι τρόποι ελέγχου της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Θα είναι χρήσιμο να υπενθυμίσω στους πολιτικούς μας, ότι πριν από δέκα χρόνια τα πολιτικά κόμματα της Ιταλίας συμφώνησαν να εξαλείψουν τον κομματισμό από τα Σχολεία και Πανεπιστήμια, πέτυχαν την αναβάθμιση των σπουδών και επέβαλαν πάλι τους πτυχιούχους τους στην Ευρώπη. Εμείς; Κομματικοποιούμε τα νήπια!

Από τα Λύκεια μας αποφοιτούν περισσότεροι από 61.000 μαθητές, όταν οι μαθητές της Α' τάξεως του Γυμνασίου είναι 142.000, δηλ. ποσοστό 43%. Υπερβολικό! Η Πολιτεία λοιπόν είναι υποχρεωμένη να δεχθεί ότι οι 61.000 απόφοιτοι έχουν αυτόματα το δικαίωμα και τις πνευματικές ικανότητες για πανεπιστημιακές σπουδές. (Διεθνώς το ποσοστό των νέων μιας κλάσεως ηλικίας, που μπορεί να κάνει πανεπιστημιακές σπουδές κάποιες ανεκτής στάθμης είναι 23-25%). Με τις εισαγωγικές εξετάσεις επιλέγονται 23.500 ικανοί ή τυχεροί για τα κρατικά μας Πανεπιστήμια από 123.000 υποψήφιους. Έμειναν λοιπόν 37.500 "ικανοί νέοι για πανεπιστημιακές σπουδές" έξω από τα Πανεπιστήμια μας, από τους οποίους ένα πολύ μεγάλο μέρος είναι ή πιστεύει ότι είναι ικανό για τέτοιες σπουδές, αφού το Απολυτήριο του Λυκείου το "βεβαιώνει". Είναι λοιπόν φυσικό οι

νέοι αυτοί να επιθυμούν, για πολλούς γνωστούς σ' όλους μας λόγους, αλλά και με την "παρότρυνση" του Απολυτηρίου, να κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές.

Ας αναλύσουμε όμως με περισσότερη προσοχή και ευαισθησία τις δυνατότητες των πολυάριθμων αποφοίτων του Λυκείου μας:

Προβληματικές

Προς τα κρατικά Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Η κατάσταση των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ μας, που περιμένουν τους τυχερούς των εισιτηρίων εξετάσεων, είναι σχεδόν τραγική. Θα έλεγα ότι τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ μας είναι "προβληματικές εταιρείες τους Δημοσίου":

- Που δυστυχώς επηρεάζουν αρνητικά την κοινωνική, οικονομική και τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας.
- Που δημιούργησαν την ψευδαίσθηση ότι

Τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια προσφέρουν τη λύση

μεγάλου αριθμού φοιτητών, που τελικά περνούν στις εξετάσεις, αφού έχουν το "νομοθετημένο δικαίωμα" να εξαντλούν τον εξεταστή με την χωρίς περιορισμούς και δωρεάν προσέλευση στις εξετάσεις ενώ κάποιες "άτυπες" περίοδοι δίνουν τη δυνατότητα σε σπουδαστές να επανεξετάζονται λίγες μέρες μετά την απόρριψή τους και τέλος

- Η βεβαιότητα ότι, ανεξάρτητα από τις γνώσεις, με εισιτήριο ένα πτυχίο με βαθμό το "δημοκρατικό πέντε" εισέρχεται κανείς στο "άπειρης χωρητικότητας" Δημόσιο.

Ερωτήματα

Το γεγονός ότι η εκπαιδευτική διαδικασία και, κατά συνέπεια, οι σπουδές και τα πτυχία μας έχουν υποβαθμιστεί το γνωρίζουμε όλοι,

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΕΙ: Μια πρόκληση για τη βελτίωση των κρατικών

μετέχουμε στη δημιουργία της Ενωμένης Ευρώπης.

- Που δίνουν πτυχία υποβαθμισμένα και χωρίς αντίκρισμα.
- Που απογοητεύουν τους ικανούς φοιτητές, γιατί θεωρούν ότι άδικα έχασαν τα χρόνια μέσα σ' αυτά.
- Που διώχνουν τους νέους και ικανούς επιστήμονες, οι οποίοι δεν είχαν την τύχη να ενταχθούν στις συντεχνίες.

Σ' αυτό συνετέλεσε:

- Η αλόγιστη 17χρονη αναταραχή και κομματικοποίηση της παιδείας,
- Ο ονομαζόμενος "Νόμος Πλαίσιο", για τον οποίον οι αρχισυντάκτες του διακήρυξαν το MEA CULPA, ενώ οι πρόσφατες προτάσεις θα νομιμοποιούσαν και θα "ενίσχυαν" τις απαράδεκτες καταστάσεις που αυτός δημιούργησε.
- Η χαμηλή ποιότητα και ικανότητα μεγάλου αριθμού διδασκόντων, που μόνο με το διδακτορικό τους έχουν δικαίωμα μη ελεγχόμενης διδασκαλίας και έρευνας.
- Η καλλιέργεια στους νέους, εκ μέρους ορισμένων, της αρχής της "ήσσανος προσπάθειας", που δυστυχώς τους ακολουθεί και στη μετέπειτα ζωή τους (είναι ανίατος ασθένεια).
- Η μειωμένη θέληση και ικανότητα

το βλέπουμε δια "γυμνού οφθαλμού", ανεξάρτητα αν ορισμένοι από μας, παγιδευμένοι στις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες, δεν θέλουν δημόσια να το αναγνωρίσουν.

Ίσως πολλοί φοιτητές, συνάδελφοι, γονείς και πιθανόν κάποιος πολιτικός να θεωρήσουν αυτές μου τις διαπιστώσεις υπερβολικές. Σ' αυτούς θα έθετα τα παρακάτω ερωτήματα και θα τους παρακαλούσα να απαντήσουν ευθέως στον ελληνικό λαό:

- Γνωρίζετε ότι το κόστος των σπουδών για κάθε σπουδαστή είναι 1.500.000 δρχ. και ότι πάνω από το 30% έχουν υπερβεί κάθε όριο διάρκειας σπουδών;

- Γνωρίζετε ότι τα πτυχία των Πανεπιστημίων μας στο εξωτερικό αναγνωρίζονται μόνο ως προδιπλωμα, δηλ. ενδεικτικό διετών σπουδών; Το γεγονός ότι οι περισσότεροι από τους νέους, που κάνουν μεταπτυχιακό στο εξωτερικό, παρόλα αυτά τα εμπόδια, διαπρέπουν οφείλονται στις ικανότητες των νέων αυτών. Αυτοί και χωρίς να εγγραφούν στο ελληνικό Πανεπιστήμιο θα διέπρεπαν. Γι αυτούς που μένουν και εργάζονται εδώ τί κάνουμε;

- Γνωρίζετε ότι το εξάμηνο που μας πέρασε τα περισσότερα Τμήματα των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ μας έκαναν μαθήματα από μια

εβδομάδα μέχρι ένα μήνα, αντί τους τρεις μήνες; Ενώ γίνονται "προσπάθειες" να μη χαθεί το εξάμηνο;

- Γνωρίζετε ότι δεν έγιναν, και δεν μπορούσαν να γίνουν, εξετάσεις και έτσι οι νέοι, που ετοιμάζονταν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στο εξωτερικό, πρέπει να περιμένουν ένα χρόνο με συνέπεια να χάσουν και τις τυχόν υποτροφίες τους; Πολλοί έχουν πιθανόν χάσει και άλλα εξάμηνα.

- Γνωρίζετε ότι Πρυτανικές αρχές και Σύγκλητοι ορισμένων Ιδρυμάτων καθώς και το Υπουργείο Παιδείας, που διαχειρίζονται τα χρήματα του Ελληνικού λαού και διαμορφώνουν το αύριο, δεν ανησυχούν και δεν προέβησαν σε καμιά ενέργεια; Το μεν Υπουργείο "Ξεκίνησε από μηδενική βάση" ενώ τα Ιδρύματα βρίσκονται από καιρό "κάτω από το μηδέν" "Θα στέλνατε το παιδί σας, αν είχατε άλλες δυνατότητες, να σπουδάσει στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ μας με αυτές τις όχι αστάθμητες αλλά μόνιμα απαράδεκτες συνθήκες;

Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ποιές είναι όμως σήμερα οι δυνατότητες που έχουν οι νέοι, οι οποίοι δεν πέτυχαν στα κρατικά ΑΕΙ και επιθυμούν να κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές;

Μια και μόνη! Να καταφύγουν στο εξωτερικό, πολλές φορές, σε ανεξέλεγκτα, από απόψεως ποιότητας και στόχων, Πανεπιστήμια. Τα μειονεκτήματα αυτής της λύσεως είναι φανερά αλλά ας τα επαναλάβουμε:

- Η υπερβολική οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών των νέων αυτών και η διαρροή συναλλάγματος, που με πολλούς κόπους και θυσίες μαζεύει ο ελληνικός λαός.

- Η απομάκρυνση των νέων από το οικογενειακό και, γιατί όχι, ελληνικό περιβάλλον σε μια πολύ κρίσιμη ηλικία, ενώ υπάρχει κίνδυνος αλλοίωσης της εθνικής ταυτότητας των νέων μας. Ο κίνδυνος είναι υπαρκτός και γνωστός σ' όλους μας.

- Εξάλλου η προσφυγή στο εξωτερικό δίνει ένα μεγάλο πλεονέκτημα στον εύπορο, είτε είναι ικανός για πανεπιστημιακές σπουδές είτε όχι, έναντι του φτωχού, που δεν μπορεί να καταφύγει στο εξωτερικό, παρόλο ότι έχει τις ικανότητες και δεν πέρασε στο Πανεπιστήμιο λόγω ατυχίας (που προφανώς ισχύει και για τον πλούσιο) ή ακόμη να δοκιμάσει την τύχη του και ας μην έχει τις ικανότητες.

Μήπως πρέπει να ιδρύσουμε νέα Πανεπιστήμια;

Η άποψή μου είναι ότι έχουμε περισσότερα Πανεπιστήμια απ' όσα πρέπει, τα οποία μπορούν ν' απορροφήσουν όλους τους ικανούς για πανεπιστημιακές σπουδές ανεκτής στάθμης, αφού βέβαια περιορίσουν τις άσκοπες σπατάλες, απαλλαγούν από τους ισόβιους φοιτητές, γίνει πιο αποτελεσματική και αντιγραφειοκρατική η χρηματοδότησή τους και αρθούν όλες οι δυσλειτουργίες και όλα τα προβλήματα που υποβαθμίζουν τη λειτουργία ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού Πανεπιστημίου.

Η προσπάθειά μας πρέπει να επικεντρωθεί

Πανεπιστήμια και ΤΕΙ είναι προβληματικές εταιρίες του Δημοσίου

στην αναβάθμιση, με κάθε τρόπο των σπουδών και του ρόλου των Πανεπιστημίων μας, ώστε να μην αναγκαστούμε να οργανώσουμε και "χωματερές πτυχίες".

Επιλογές

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να διατυπώσω τις απόψεις μου όσον αφορά το μεγάλο αριθμό των αποφοίτων του Λυκείου μας και τον τρόπο επιλογής εκείνων που θα συνεχίσουν σπουδές:

Επιτέλους πρέπει να παγιωθεί ένα σύστημα επιλογής των μαθητών των Λυκείων μας, που θα συνεχίσουν σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οποσδήποτε το σύστημα πρέπει να στηρίζεται στην εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στο Λύκειο, όπως συμβαίνει σ' όλες τις χώρες του κόσμου.

Το οποιοδήποτε σύστημα πρέπει να προβλέπει αυστηρή προαγωγή από τάξη σε τάξη και ελεύθερη μετακίνηση από το Γενικό προς Τεχνικό-Επαγγελματικό Λύκειο και αντίστροφα, να βελτιωθούν οι συνθήκες διδασκαλίας και τέλος να μεταφερθούν οι πανελλήνιες εξετάσεις μέσα στα Λύκεια (οπωσδήποτε με το συνετό και συνεπή έλεγχο του διδακτικού προσωπικού από τα εντεταλμένα όργανα). Θα πρέπει να αποφοιτήσουν όσοι έχουν τα πραγματικά προσόντα για πανεπιστημιακές σπουδές, για τους περισσότερους από τους οποίους υπάρχουν θέσεις στα Ελληνικά Ανώτατα και Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και δε θα χρειάζεται να καταφεύγουν οι νέοι μας στο εξωτερικό. Ας υιοθετήσουμε και εμείς την αρχή:

"Εξασφαλίζουμε τις Πανεπιστημιακές σπουδές σ' όλους όσους έχουν τις ικανότητες για τις σπουδές αυτές."

Στο σημείο αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσω τη θέση μου: Θα ήμουν ο τελευταίος που, εν ονόματι ενός κεντρικού προγραμματισμού, θα δεχόμουν να περιορισθεί ο αριθμός των σπουδαστών, όταν έχουν τις ικανότητες να σπουδάσουν. Πιστεύω όμως ότι είναι ανεπίτρεπτο να θεωρούν οι πτυχιούχοι αυτονόητο δικαίωμά τους να διορίζονται στο Δημόσιο, δηλ. να συντηρούνται από τον ελληνικό λαό, που από το υστέρημά του χρηματοδότησε τις σπουδές τους.

Η μόνη υποχρέωση της Πολιτείας είναι να προειδοποιεί έγκαιρα τους νέους για τις δυνατότητες που θα υπάρξουν για κατάλληλη απασχόληση, σχετική με το επιδιωκόμενο πτυχίο, τόσο στον ευρύτερο δημόσιο τομέα όσο και στην ελεύθερη αγορά εργασίας.

Η λύση

Μήπως τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια προσφέρουν τη λύση; Όσο οι πολιτικοί μας πιστεύουν ότι δεν πρέπει και δεν μπορεί να περιορισθεί δραστικά ο αριθμός των αποφοίτων των Λυκείων, τόσο επιτακτική γίνεται η ανάγκη υπάρξεως ιδιωτικών Πανεπιστημίων και αναβαθμισμένων ΤΕΙ, που με το δικό τους τρόπο θα συμβάλλουν στην αναβάθμιση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσής.

Το Σύνταγμά μας, (μαζί με το Σύνταγμα της Δανίας είναι τα μοναδικά), απαγορεύει τη λειτουργία των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, ίσως για να μη διοχετεύονται στους νέους μας ιδεολογίες και αρχές αντίθετες με τις ελληνικές παραδόσεις. Από τη στιγμή όμως που μπορεί κάποιος να σπουδάσει Παιδαγωγικά ή Ελληνική Φιλολογία στα Σκόπια, στο Βελιγράδι ή στην Αλβανία, πιο νόημα έχει ένας τέτοιος περιορισμός;

Με την ύπαρξη του ιδιωτικού Πανεπιστημίου, με πολύ λιγότερα χρήματα απ' ό,τι χρειάζονται για το εξωτερικό, θα μπορεί να σπουδάσει ο νέος κοντά στο σπίτι του.

Η ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων και ΤΕΙ πρέπει να αντιμετωπιστεί από τον ελληνικό λαό και τα πολιτικά κόμματα με υπευθυνότητα, γιατί μπορεί να λύσει πολλά από τα σημαντικά εκπαιδευτικά και κοινωνικά μας προβλήματα, όχι μόνο γιατί θα δώσει κάποια διέξοδο στους νέους, αλλά γιατί με τον τρόπο αυτό θα συμβάλει στην ανύψωση των σπουδών στα κρατικά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με όλες τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή στην κοινωνική και οικονομική ζωή του τόπου.

Εξάλλου έχουμε αναθέσει στα Πανεπιστήμια του εξωτερικού τη μεταπτυχιακή εκπαίδευση των Ελλήνων, ας μη την επεκτείνουμε και στην προπτυχιακή.

Ακόμη η ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων και αναβαθμισμένων ΤΕΙ θα συμβάλει στην κατάλληλη απασχόληση νέων και ικανών επιστημόνων, που για γνωστούς λόγους βρίσκονται εκτός των κρατικών Πανεπιστημίων μας.

Πλαίσιο

Θα μπορέσει η Πολιτεία να ασκήσει κάποιο έλεγχο στα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια και ΤΕΙ;

Προφανώς το κύριο βάρος θα πέσει στην διατύπωση ενός "Νόμου Πλαισίου", που εκτός των άλλων, θα επιτρέπει τον αποτελεσματικό έλεγχο της λειτουργίας των Ιδρυμάτων αυτών. Μόνο τότε θα ήταν αδύνατον να εμφανιστούν τα γνωστά προβλήματα με ορισμένα ιδιωτικά Ιδρύματα. Εξάλλου με ένα ακαδημαϊκό όργανο (υπάρχουν αντίστοιχα σ' άλλες χώρες) μπορεί, αν θέλει η Πολιτεία, εύκολα να ελέγξει τα προγράμματα σπουδών και την ποιότητα του διδακτικού προσωπικού, που πρέπει να είναι της ίδιας ή ανώτερης στάθμης των αντιστοίχων των κρατικών Ιδρυμάτων. Όσον αφορά τη διοχέτευση κάποιας ιδεολογίας και άλλου είδους στόχων είναι φανερό ότι δεν είναι δυνατός κάποιος έλεγχος παρά μόνο μέσω του διδακτικού προσωπικού και των σπουδαστών. Μήπως είναι άλλως τε δυνατός ο έλεγχος αυτός στα κρατικά Πανεπιστήμια; Όμως είναι οπωσδήποτε αποτελεσματικότε-

ρος απ' ότι μπορεί να γίνει για τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Θα μπορούσαν τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια να συμβάλουν, όπως ισχυρίζονται πολλοί, στη βελτίωση των αντίστοιχων Κρατικών; Η πιστή εφαρμογή των προγραμμάτων σπουδών δεν είναι δυνατόν εύκολα και αποτελεσματικά να ελεγχθεί. Ένας αποτελεσματικός έλεγχος, τόσο για τα ιδιωτικά όσο και τα κρατικά Πανεπιστήμια, θα ήταν: Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα να γίνεται διαγωνισμός, ισότιμα για τους πτυχιούχους των Κρατικών και Ιδιωτικών Ιδρυμάτων.

Τα κρατικά Πανεπιστήμια, λόγω της υπερβολικής τους αυτοτέλειας, έχουν τη δυνατότητα διδασκαλίας και έρευνας επί παντός επιστητού. Ο σπουδαστής, ανάλογα με τα

- Θα καταργηθεί επιτέλους η εποπτεία αδιόριστων καθηγητών γεωπόνων, κλπ. που εξαναγκάζει την Πολιτεία να διορίζει εκείνους που αποφοίτησαν πριν από 10 ή 15 χρόνια και επομένως δεν έχουν καμιά σχέση με τις εξελίξεις της επιστήμης. Ο ικανός από αυτούς έχει ήδη τακτοποιηθεί και χάθηκε για το Δημόσιο. Ακόμη θα ελαττωθεί σημαντικά η πίεση για πανεπιστημιακές σπουδές, αφού το Πτυχίο δεν θα είναι αυτόματα το μοναδικό "εισατήριο" για το Δημόσιο. Με τον τρόπο αυτό θα διαπιστωθεί πιο από τα Πανεπιστήμια, κρατικά ή ιδιωτικά, προσφέρει καλύτερη γνώση. Υπενθυμίζω ότι με τις πρώτες εξετάσεις από το Γυμνάσιο στο Λύκειο έκλεισαν αμέτρητα ιδιωτικά Γυμνάσια. Έμειναν μόνο εκείνα που προσφέρουν πολύ καλή εκπαίδευση,

και συγχρόνως να μην εκφυλιστούν αυτά σε βιομηχανίες εκδόσεως πτυχίων, θα πρέπει οι απόφοιτοι των Λυκείων μας να περιοριστούν σ' όσους έχουν τις πνευματικές ικανότητες για Πανεπιστημιακές Σπουδές. Επομένως η προσφυγή στο εξωτερικό ή στο Ιδιωτικό Πανεπιστήμιο ή ΤΕΙ θα έχει αιτία την επιθυμητή ειδικότητα ή την ικανοποιητικότερη στάθμη και ποιότητα, που μπορεί να μην έχει το αντίστοιχο κρατικό. Με τον τρόπο αυτό θα ελαττωθεί σημαντικά και η πίεση για μεταγραφές από το εξωτερικό.

Πιστεύω ακόμη ότι η ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση θα συμβάλει αποτελεσματικά στην εξάλειψη των κοινωνικών διακρίσεων, γιατί θα αυξήσει τον αριθμό των πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσής των οικονομικά

ενδιαφέροντά του, μπορεί να παρακολουθήσει όποια μαθήματα θέλει, σύμφωνα με τον κανονισμό του Ιδρύματος. Η πολιτεία ασκώντας τον έλεγχο της αποδόσεως των ΑΕΙ και φροντίζοντας να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της θα πρέπει να διενεργεί επιστημονικό διαγωνισμό για τις προσλήψεις στο Δημόσιο, όπου βέβαια θα λαμβάνεται υπόψη και ο βαθμός του πτυχίου. Οι συνέπειες είναι προφανείς:

Βελτίωση

- Θα βελτιωθεί το ενδιαφέρον των σπουδαστών για τις σπουδές τους και κυρίως για την ποιότητά τους.

- Θα γίνεται έμεσος έλεγχος αποδόσεως των Ιδρυμάτων, κρατικών και ιδιωτικών.

- Θα επανδρωθούν οι Δημόσιες Υπηρεσίες και τα Σχολεία με το καλύτερο δυναμικό από νέους και δραστήριους επιστήμονες.

Εξάλλου για να συμβάλουν τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια και ΤΕΙ πιο αποτελεσματικά στη βελτίωση των Σπουδών, κυρίως στα Κρατικά,

**Να
αντιμετωπιστεί
με θάρρος και
υπευθυνότητα η
ίδρυση ιδιωτικών
Πανεπιστημίων**

ασθενειτέρων τάξεων. Αυτό είναι φυσικό αφού οι διδάκτρα των Ιδιωτικών Πανεπιστημίων και ΤΕΙ είναι πολύ λιγότερα από τα έξοδα σπουδών στο εξωτερικό, τα οποία μπορούν να πληρώσουν μόνο οι εύποροι.

Ας απαλλαγούμε επιτέλους από τα συμπλέγματα μας, που οφείλονται στην έλλειψη θάρρους να δεχτούμε τον ελεύθερο ανταγωνισμό και να επιβάλουμε έναν αποτελεσματικό έλεγχο στη λειτουργία τόσο των κρατικών όσο και των ιδιωτικών Ιδρυμάτων. Είναι αδιανόητο όμως να διατείνονται ορισμένοι ότι τα Ελληνικά Ιδιωτικά Πανεπιστήμια και ΤΕΙ "θα υποθηκεύσουν το μορφωτικό, γλωσσικό, πολιτιστικό και αναπτυξιακό μέλλον της χώρας, ενώ κάτι τέτοιο δε θα συμβεί με την προσφυγή στα Πανεπιστήμια που ανέρχεται πιο πάνω ή στα γνωστά "κέντρα του καπιταλισμού ή του σοσιαλισμού".